

nu le înțelege, pentruca ei are "chemări" care sunt mai pe sus de el, el caută scăparea comică și copilărească și nu găsește niciodată ușa cea strălucitoare deschisă.

Și asta e totdeauna vina noastră. Noi am găsit-o în rugăciune și în închinăciune, noi am găsit-o în părtășenia creștină, în credința care dă odihnă și în nădejdea creștină, în Acela pe care mii îl numesc "Domnul și Dumnezeuul meu."

E vina noastră. Dacă noi am arătat prin viața noastră că noi am scăpat într'adevăr nu prin bus, ori prin sticla cu rachiu, ori casa de piatră, de sgomotul și monotonia acestei lumi, ci prin Isus Christos, și dacă am spune despre asta și la alții, mulți ar scăpa cu noi.

Dar noi suntem ca prizonierii care găsim o spărtură în gardul de sârmă ghimpată, ne furișăm și scăpăm fără să spunem toarașilor noștri despre calea de scăpare.

Goldie și Paul Balaj, fiii fratelui și sorei Pavel și Maria Balaj din com. Talpos, jud. Bihor, România, de curând sosiți în Statele Unite.

Cartea Sfantă

*Când citesc în Cartea Sfântă,
In al Domnului Cuvânt,
Gândurile mi s'avântă
Tot mai mult spre cerul sfânt.*

*Ce cuvinte 'nspirătoare
Cari conțin un dar bogat,
Promisiuni nepieritoare,
Adevăr nestrămutat.*

*Ce putere, ce tărie
Mă 'mproaspătă adeseori,
Ca și mana din pustie,
Și ca roua cea din zori.*

*Zile 'ntregi și nopți de-a rândul
De-aș ceti și reciti,
Mi s'ar însenina gândul,
Norii grei s'ar risipi.*

*Numai cei ce-s buni la minte
Și merită a trăi,
Ale Domnului cuvinte
Le știu foarte prețui.*

*Multă pace și 'ndrăzneală
Le găsim prin harul sfânt,
Când credința nu-i spoială,
Când trăim cu-a Lui Cuvânt.*

*Multe valuri și furtune
Au bătut în al meu vâs,
Dar Cuvântul lui îmi spune:
Sunt cu tine, nu te las!*

*Nu-i nici o învățătură
Mai înaltă pe pământ,
Ca cea din Sfânta Scriptură,
Cartea Domnului Prea Sfânt.*

RADU TASCA.

● In univers este numai o singură linie care nu se schimbă nicicând — ea întotdeauna e aceeași; și aceasta este linia care despărțește adevărul de minciună. — Henry Clay Trumbull.

"Luminătorul"

Lumea de Azi

*Ah, lume paradis, tare te-ai învechit!
Ț'ai pierdut nădejdea, te-apropii de sfârșit;
Popoarele-ți se luptă ca întoxicate,
Te prăbușești, lume, nu mai ai dreptate.*

*Sub umbra morții fără lumină de soare
Te rătăcești lume, nu mai vii la cale. . .
Pământu-ți s'a moiat de lacrimi și sânge,
Nu mai poți rezista, nu mai poți învinge.*

*Povoara armelor, de puteri te-a slăbit
Iar strălucirea lor, vederea ți-a orbit;
Și așa domnii vreau să te împărțească,
Stabă, oarbă, ei vreau să te folosească.*

*Vezi lume, cât ești de plină de lăcomii,
De nedreptăți, blesteme și mari dușmăni?
Căci judecata orfanului ai sucit
Și dreptul omului sărman l-ai nimicit.*

*Ești plină de orfani, părinți fără adăpost
De necaz, averi distruse, cum n'ai mai fost;
Tot nu consideri că mergi spre prăbușire
Ci strigi alarmă: bani, arme, pregătire. . .*

*Vezi tu, că ai scos din învățământul tău,
Din casă și școală, pe bunul Dumnezeu?
Unite 'n credință, ele ți-au făcut nume
Dar azi nu mai au aceleași lucruri bune.*

*Lume, îți lipsește-o mână, nu omenească.
Conducere de sus, să te stăpânească;
Altcum te prăbușești, că nu ai lumină,
Ah, revină-ți azi, și Domnului te 'nchină.*

*Vină-ți în sine, 'ntoarce-te la Dumnezeu,
Că El te poate scăpa de păcatul tău;
Ah, ascultă azi, nu te îndărătnici,
Altcum, de sarcina păcatului vei pieri.*

—L. TALPESH.